

JAUME FUNES

Psicòleg, educador i periodista

Critic Cal fer deures? Aquesta és la pregunta que es formula en el seu nou llibre el psicòleg i educador Jaume Funes. El llibre, que du la pregunta per títol, es converteix en una invitació als pares a repensar què vol dir educar avui en dia, tant dins com fora de l'aula

“Els deures serveixen perquè els pares tinguin ocupats els fills”

ELISABET ESCRICHE

Jaume Funes (Calataiud, 1947) admet que abans de començar li feia mandra escriure un llibre sobre els deures, però després d'un any de feina va descobrir que els pares acaben patint molt amb aquesta activitat, però sobretot pel tipus d'exercicis que tenen els seus fills.

Tal com pregunta en el seu llibre, ¿realment cal fer deures?

Els deures actuals, que són una continuació de l'escola i purament acadèmics, no serveixen. Això no vol dir, però, que els pares no ajudin els seus fills a aprendre.

Quin tipus de deures caldria fer, doncs?

Deures que continuïn amb l'interès de l'alumne per saber. Jo ajudo la meva néta quan veig que vol descobrir coses, però quan ve dient que la senyoreta diu que s'ha de fer això o si no la renyarà, no l'ajudo.

Quants deures s'haurien de posar?

La quantitat hauria de ser la mínima possible. L'escola sovint s'oblida que la millor manera d'aprendre d'un infant és jugar o experimentar maneres d'aprendre. La manera de descobrir o tenir curiositat no és l'acadèmica, hi ha moltes altres maneres. L'escola ha de ser un lloc de construcció d'oportunitats on els infants es desenvolupin i els pares s'impliquin.

Quina edat seria l'adequada per introduir els deures?

Si defensem que els deures són útils haurien d'existir a totes les edats. L'única condició és que siguin adequats a com pensa, raona i aprèn l'infant en cada etapa de la vida.

Quin tipus de deures posaria a P-3?

Per exemple, escoltar que el teu fill ha descobert que el color lila es fa amb una barreja de blau i vermell.

¿Llavors els deures els posa més als pares que al nen?

Efectivament. Com aprèn un nen? Transmetent la il·lusió d'haver descobert el món d'una determinada manera a un adult que l'escolti. Quan es diu “a quina edat s'han de posar deures”, el que estem fent és reconèixer que són nocius i que no els comencem a posar fins que els nens estan domesticats escolarament. Els deures s'han de posar per facilitar la relació entre pares i fills i perquè els pares demostrem que el que ens interessa no són les notes dels fills sinó que vagin aprenent, i que tenim interès per la seva vida escolar. La contrapartida, però, és que l'escola també estigui interessada en aquest procés.

¿Però es corre el perill que hi hagi una intrusió dels pares en la feina dels mestres?

Pot passar i, de fet, passa, i més tenint en compte que tothom es creu

que en sap, d'educar. El que s'ha de fer no és posar els pares a ensenyar, sinó mostrar-los què està aprenent el seu fill. Hi ha d'haver una connexió entre el procés d'ensenyar i el d'educar.

Un altre inconvenient en aquesta reclamada implicació dels pares en l'educació són els seus extensos horaris laborals...

La societat actual arracona cada cop més els infants. Quan un reclama conciliació laboral el que hauria de reclamar és el dret dels infants a estar amb els seus pares. Els deures per a molts pares són una eina per tenir el fill ocupat. Està demostrat que els deures no comporten cap tipus de millora en l'aprenentatge. La societat ha de tenir clar que tan important és l'educació de 0 a 3 anys com oferir als infants la possibilitat de tenir pares. És obvi que l'escola no pot ser qui resolgui totes les necessitats de la infància.

Quan és que els pares han de començar a deixar que el seu fill faci els deures sol?

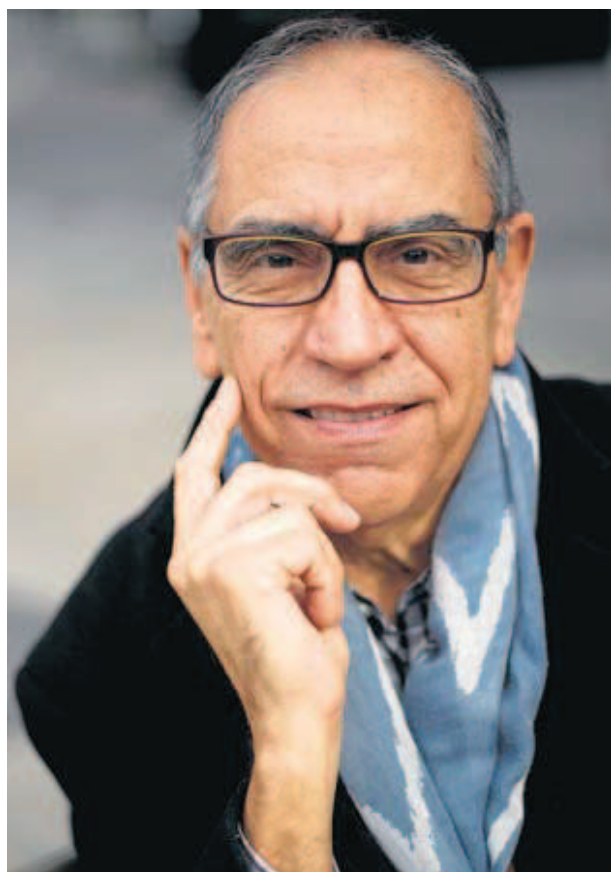
Al·l'adolescència, tot i que només un percentatge molt petit d'aquests alumnes aguanten l'actual sistema. L'adolescència comporta que els pares hagin d'afrontar preguntes com: “Jo per què he de fer els deures?” El problema és que el fill té tota la raó... La manera és pactar i de vegades deixar-li fer alguna cosa que li vingui molt, molt de gust, sent conscients que suposarà una nota una mica més baixa en un examen. Resumint, els pares han de fer tres coses: mirar, observar, preguntar, i, de vegades, obligar a fer els deures; mirar que entre les preocupacions vitals dels seus fills també hi aparegui fer els deures i intentar transmetre'ls que també els interessa tota la seva vida al·l'institut i no només els estudis.

Com es podrien modificar els deures en aquesta etapa per fer-los més atractius?

El més important és que allò que estudiïn tingui alguna connexió amb el seu món real: una aplicació del mòbil, xarxes socials... Si no, els únics adolescents que fan els deures són els submisos. El que s'ha de reduir és el malestar entre unes vides adolescents complexes i una escola cada cop més distant d'aquest món complex. És l'etapa educativa més allunyada de la realitat dels joves.

Ja ha dit que els deures no milloren l'aprenentatge. ¿Però serveixen per a alguna cosa?

Perquè alguns pares tinguin ocupats els fills i perquè els alumnes de tarannà acadèmic sentin que són bons estudiants. Fredament, són una font constant de conflictes que tapa la necessària implicació dels pares amb l'escola i amb l'educació dels seus fills. —

El pedagog Jaume Funes ha publicat un nou llibre, *Cal fer deures?*, en què afirma que els deures, tal com són actualment, no serveixen. PERE TORDERA

un llibre

‘ELS PEIXOS NO TANQUEN ELS ULLS’, D'ERRI DE LUCA

què cal per ser un bon docent

ESCOLTAR, I SENTIR-SE ALUMNES

un referent educatiu

CAP